

4

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Zkusme i my o letošních Vánocích s větší pokorou přijímat nedostatky druhých, zkusme být více zranitelní, a tím pádem pro druhé přístupnější.“

Pavel Konzbul z knihy Nesesmolíš

Úvodní slovo

Moje vánoční úvodní slovo bude tentokrát jediná veliká prosba:

Milí farníci, prosím, přijďte na půlnoční!

Jak už jistě víte, o letošních Vánocích nás čeká jedna mimořádná služba navíc – půlnoční mši svatou bude v přímém přenosu na svém prvním programu vysílat Česká televize. V mnoha ohledech to bezesporu přinese další nároky především na ty z vás, kteří nějakým způsobem pomáhají připravovat

slavení vánočních svátků v našem kostele. Ale i ostatní „kostelní veřejnost“ jistě bude muset občas něco překousnout či překročit – minimálně kabely od kamer a reflektorů nebo určitou míru ruchu během příprav přenosu.

To nejdůležitější však je sama bohoslužba. A zde leží jádro mé prosby. Vy víte, že obvyklými účastníky půlnoční bývají spíše lidé, kteří nepatří mezi pravidelné návštěvníky kostela. Může se stát, že některý z nich je i veselejší, než by radosti z Vánoc zrovna odpovídalo. To vše dohromady

působí, že půlnoční mše bývají méně soustředěné a poklidné, než jsme zvyklí – a mnozí na to reagují tím, že se jim prostě vyhýbají.

A právě proto bych chtěl letos poprosit, abyste na půlnoční přišli – aby při této slavnostní bohoslužbě bylo v kostele co nejvíc lidí opravdu se modlících! Jedině oni totiž mohou atmosféru (i tu vnější, smysly vnímatelnou, ale především ono vlastní posvátné prostředí) udržet v poloze nezbytné pro důstojné a duchovně funkční slavení mše svaté.

Když byla v našem kostele televize o Velikonocích 2004, mnozí pravidelní účastníci bohoslužeb tenkrát chyběli. Různými cestami jsem pak slyšel nejrozumnější zdůvodnění: Nemám potřebu se ukazovat v televizi – nebudeme nikomu dělat šašky – to už pro mě není mše svatá - atd. Ale na druhou stranu: Co třeba naše povinnost svědčit o víře, být jakýmsi znamením Boží přítomnosti uprostřed tohoto světa, ukázat, že společenství církve i v našem městě skutečně žije? A v neposlední řadě – co naše vzájemná solidarita, snaha „podržet“ ty, kteří v danou chvíli nesou tíhu okamžiku – ministranty, zpěváky, kněze?

Znovu tedy prosím: Přijďte na půlnoční. Přijďte včas. Neschovávejte se vzadu v kostele nebo za sloupy, ale

naopak buďte co nejbližší oltáři. Modlete se a zpívejte. Radostně slavte Boží narození ... !

Zkrátka - vydejme se o letošní vánoční noci skutečně na cestu k jesličkám. Nehledíce na osobní obtíže a nepohodlí i jistou míru „rizika“, jako kdysi pastýři u Betléma, i my buďme svědky oné vzácné a jedinečné chvíle, kdy se sláva Páně rozzářila a uprostřed noci zaznělo andělské zvěstování: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení!“

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Tlumochíme **upozornění katastrálního úřadu**, že parkoviště vedle kostela leží na soukromém pozemku patřícím této instituci a není určeno veřejnosti. Pracovníci vrátnice nebudou umožňovat vjezd na toto parkoviště ani o nedělích či ve všední dny večer a parkování neoprávněných vozidel je vnímáno jako porušení dopravních předpisů.

• **Betlémské světlo** bude v našem kostele možné si převzít od neděle 18. prosince 2011 až do Štědrého dne vždy před anebo po skončení

kterékoliv bohoslužby na svícnu před hlavním oltářem.

- **Výroba vánočních ozdob** na strom dětí bude probíhat ve středu 21. 12. 2011 od 16 hodin odpoledne v sakristii. Zároveň po skončení večerní dětské mše svaté budou mít děti s rodiči možnost podílet se na zdobení dětských vánočních stromů v kostele. Srdečně zveme děti i rodiče.

- Vzhledem k přípravám na **televizní přenos půlnoční mše svaté** budou v posledním adventním týdnu v našem kostele pracovníci ČT postupně instalovat přenosovou techniku a provádět nutné zkoušky. Zároveň také poslední adventní večerní mše v pátek 23. prosince 2011 bude využita jako „generální zkouška“ na nadcházející přímý přenos, proto během ní budou k liturgii připojeny některé prvky slavnostní bohoslužby. Prosíme všechny věřící o laskavé pochopení a vstřícnost.

- Prosíme ochotné farníky, kteří by mohli přijít **pomoci s hlídáním kostela** v době, kdy je otevřen k prohlídce betléma, aby se ohlásili u pana kostelníka.

- **Finanční dary** na opravy a provoz kostela, u nichž budou dárce žádat o příslušné doklady k uplatnění daňových úlev, je nutno odeslat bankovním převodem či předat v hotovosti do konce kalendářního

roku. Pokud váš dar odešlete prostřednictvím internetového bankovního účtu č. 2200030422/6800, obdržíte tyto doklady automaticky, jinak je nutno o ně požádat na faře či sakristii.

- **Příprava na svátost biřmování** pro starší farníky, která probíhá pravidelně vždy po skončení mše svaté ve čtvrtek večer v kostele, bude pokračovat po vánočních prázdninách poprvé 12. ledna 2012. To je také poslední možnost, kdy se ještě mohou eventuálně připojit noví zájemci o přijetí této svátosti. Po tomto datu již budou přihlášky závazně uzavřeny. Samozřejmě ale platí (vzhledem k vícero dotazům), že na setkání může být přítomen kdokoli, kdo má zájem poslechnout si dané téma či oživit svoje vědomosti.

Z farní charity

Vážení přátelé,

končí advent a nastávají nám krásné dny Vánoc, oslav narození našeho Mesiáše Ježíše Krista. Všichni, hlavně děti, se moc těšíme. Abychom přispěli k radostným Vánocům i druhých lidí, dovolujeme si připomenout prosbu z minulého Tomáška.

I letos budeme chystat vánoční nadílky osamoceným a potřebným seniorům. Jak už jsme uvedli, budeme balíčky kompletovat ráno 22. prosince po ranní mši svaté v sakristii a potom je rozvážet či roznášet na příslušné adresy. Ovšem bez vás, milí přátelé, bez vašich příspěvků ve formě cukroví a ovoce by to nebylo možné. Jménem těch, kteří budou obdarováni, prosíme o pomoc. To, co nám budete moci poskytnout, přineste do sakristie v týdnu před 22. prosincem před nebo po mši svaté. Všem vám upřímně děkujeme i jménem těch, kterým nadílky připravíme a doručíme. Díky, díky, steré díky!

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Charita Česká republika organizuje i letos celostátní Tříkrálovou sbírku (TKS). Začne 1. ledna 2012 a potrvá do 14. ledna 2012. Na Petrově 2. ledna v 16.00 požehná pan biskup koledníkům. 5. ledna za přijatelného počasí vybudují organizátoři na rohu ulic Masarykovy a Jánské informační stan, který bude v provozu od 14.00 do 18.00. V Městském divadle na Lidické bude 8. ledna v 16.30 koncert pro koledníky v TKS a bude jej přenášet ČTV.

V našem kostele bude zase pro TKS vyhrazena charitní pokladnička. Peníze, které tam vsunete ve dnech 1. 1. 2012 až 14. 1. 2012, předáme obratem na OCH Brno. Budou použity

z větší části na projekty OCH (noclehárna) a na zajištění pastorační služby ve věznicích a také na výpomoc pro naše potřebné přátele na Ukrajině. Díky všem, kdo přispějí.

JEŠTĚ NĚCO O PENĚŽNÍCH ZÁLEŽITOSTECH

Průběžně vás informujeme o poskytování finančních příspěvků z vašich darů do již zmíněné charitní pokladničky. I v posledních týdnech se tam urodilo, a tak jsme mohli předat v OCH Brno, Žižkova 3 dalších 6 000 Kč pro noclehárnu na Karlově ulici, 4 000 Kč pro charitní ošetrovatelskou službu OCH a 3 000 Kč pro Denní centrum pro bezdomovce na Bratislavské 58. Nadaci Misijní banka ubožáků jsme zaslali částku 5 000 Kč na hloubení studní v africké Tanzánii.

Závěrem veliké díky za vaši důvěru a vaši štědrost!

Přejeme vám krásné Vánoce prožité ve zdraví s vašimi blízkými a do nového roku 2012, naplněného činorodou láskou a vděčností za všechny Boží dary, zdraví duše i těla a Boží požehnání.

Dobrovolníci farní charity

Čeští vrtáři pomáhají nejchudším lidem na Haiti

V těchto týdnech můžete v centru Brna potkávat nákladní auto Praga V3S a před ním stojící dobrovolníky, kteří vybírají peníze v rámci adventní veřejné sbírky tohoto projektu.

Jde se o projekt Praga-Haiti, který pomáhá misii v Baie-de-Henne, kde 8 let působil český kněz P. Roman Musil. V přímé spolupráci s otcem Romanem vznikl také projekt Praga-Haiti. Nejprve jako praktická pomoc dopravní obslužnosti misie - zakoupením a převozem nákladního auta Praga V3S z Česka na Haiti. Později byl projekt rozšířen o vrtání studní v celé severozápadní oblasti ostrova, kde lidé často chodí k jakémukoliv (!) zdroji vody několik kilometrů pěšky. To znemožňuje jakoukoliv modernizaci a rozvoj oblasti. Češi proto na Haiti převezli další nákladní auto s vrtnou soupravou a letos v zimě vybudovali prvních 7 studní s pitnou vodou.

Přestože P. Romana Musila letos v lednu vystřídal haitský kněz P. Rodolphe Balthazar, projekt ve spolupráci s ním pokračuje dál. V prvních měsících roku 2012 se jeho pracovníci chystají na Haiti znovu. A protože jedna studna stojí v přepočtu 130 000 Kč, jsou

jeho tvůrci vděční za jakýkoliv příspěvek. V adventu je můžete podpořit i u stolečku před Pragovkou v brněnských ulicích Česká a Kozí.

Více informací o projektu Praga-Haiti, včetně rozhovoru s haitským knězem P. Balthazarem naleznete na webových stránkách:

www.praga-haiti.cz.

Vojtěch Jurásek

Prosba o pomoc

Milí farníci,

Dlouze jsem přemýšlel, jestli tento příspěvek (který je vlastně prosbou o pomoc) vůbec do Tomáška patří. Nakonec jsem se odhodlal jej redakci odeslat - kdyby nic jiného, může nám všem připomenout, že farnost jako společenství lidí je skutečností daleko obsáhlejší než suma všech návštěvníků našich nedělních bohoslužeb.

Od začátku svého působení v naší farnosti chodívám o prvních pátcích s Eucharistií za jednou starší nepohyblivou paní, která bydlí v činžáku za vysokoškolskými kolejemi na Kounicově ulici. Asi před čtvrt rokem jsem poprvé navštívil také její sousedku, které je již hodně přes osmdesát a žije v domácnosti se svým asi

šedesátiletým synem, těžkým epileptikem a mentálně postiženým. Ještě před několika lety chodívali do našeho kostela na mše svaté, ale přestali, protože onen pán opakovaně dostal při mši záchvat. Jsou nyní prakticky neustále doma, zavřeni v malém bytě, paní musí zvládat těžké záchvaty svého syna, které se opakují přibližně jednou za dva až tři dny. Přitom není ochotná si nechat pomoci od někoho „zvnějšku“, například od služeb osobní asistence Diecézní charity - pod záminkou, že si „nechce pouštět do bytu cizí lidi“. Na panu Vojtěchovi je vidět zanedbání odborné lékařské péče a příznaky těžké ponorkové nemoci (promiňte mi ten výraz, ale nic výstižnějšího mne nenapadlo).

Moc prosím, kdyby se mezi námi (či mezi vašimi známými) našel někdo, kdo by byl ochoten, třeba aspoň jednou za týden či čtrnáct dní, doprovodit Vojtěcha na procházku a dokázal by při ní zvládnout případný epileptický záchvat, dejte mi vědět - osobně, na mobil nebo mail, který visí v sakristii (plakátek o výuce náboženství) a na webových stránkách. Rád se k tomuto procházení sám připojím. V tuto chvíli je tohle jediná konkrétní pomoc, kterou je Vojtěchova maminka schopná akceptovat. A samozřejmě prosím všechny také o to nejcennější a nejúčinnější, co můžeme dát - čas

k modlitbě, nejen za tyto dva naše farníky.

Děkuji a všem žehnám,

váš kaplan Jiří

Svátost biřmování

Jak jsme se dozvěděli z 2. čísla Tomáška, začala začátkem listopadu příprava na přijetí svátosti biřmování pro ty dříve narozené, kteří z jakýchkoliv důvodů ji dosud nepřijali. Do konce roku se jedná pouze o nezávazné navštěvování pravidelných setkání vždy ve čtvrtek po večerní mši svaté. Na začátku ledna se všichni zájemci o přijetí této svátosti závazně přihlásí. Mohou to být i ti, kteří zatím na přípravu nechodí.

Jsme farnost s největším počtem věřících na jižní Moravě. Z posledního sčítání vyplynulo, že nedělní bohoslužby navštívilo asi 1 800 věřících. Z toho bylo těch, kteří by mohli přijmout svátost biřmování (pokud ji již nepřijali) 850. Určitě jich není pouze 25 zúčastňujících se zatím přípravy.

Proč to tak je? Stydíme se, že je nám již mnoho let? Nebo pro nás už neplatí „Kdo mě vyzná před lidmi, toho i já vyznám před svým otcem v nebesích?“

Možná se bojíme, že budeme zkoušeni, a to už pro nás není. Z toho nemusíme mít žádný strach. Zkoušení nebude. Nebo jsme přesvědčeni, že je naše víra dostatečná a žádné zdokonalení nepotřebujeme?

Přijďte na čtvrtěční přípravu a uvidíte, že nám do dokonalejší víry ještě hodně chybí.

Přeji nám všem, abychom se rozhodli správně.

Zdenek Borkovec

Slovo nemocným

Člověku se všechny jeho cesty zdají ryzí, ale pohnutky zpytuje Hospodin.

Přísl.16,2

V životě člověka se může stát, že v důsledku vleklé nemoci, anebo kvůli stáří musí strávit dlouhou dobu v jedné místnosti a má možnost se stýkat s omezeným množstvím lidí. Když tato situace trvá dlouho, projeví se to tím, že člověk začne být se svým stavem nespokojený a hledá možnosti, jak dosáhnout změny. Když se ve vzpomínkách opakovaně vrací ke své minulosti, uvědomuje si, že už v ní nenachází nic, co by ho naplnilo novými dojmy. Když přemýšlí o své budoucnosti, zdá se mu velmi nejistá a nedovede si ji představit, protože ze zkušenosti ví, že je nesmírné množství

možností, které ji mohou ovlivnit. Tím, že nemá možnost přijímat nové podněty ze současnosti, nemá novou náplň pro svůj duševní život. Když si tento stav uvědomí, pochopí, že si sám nepomůže a že mu nepomohou ani lidé, kteří jsou kolem něj, protože se neumí vžívat do jeho duševních pochodů a hledat s ním řešení.

Jediná možnost, jak překonat tuto depresivní situaci, je uvědomit si ji a nehledat řešení u lidí, jejichž možnosti jsou omezené, ale u Boha, který má nekonečné množství možností a chce člověku poskytnout to, co hledá. Člověk si musí uvědomit, kdo Bůh je, jaký má vztah k člověkovu a závislost člověka na Bohu. Může věřit, že i když prožívá těžké situace, že to není zbytečné, ale že to prospívá nejen tomu, kdo je snáší, ale také mnoha dalším lidem. Musí se naučit spoléhat na Boží prozřetelnost, která ví, co člověk prožívá, co je pro něj těžké a jakou potřebuje pomoc. Musí důvěřovat, že Bůh nedopustí, aby člověk trpěl víc, než kolik je schopen unést a že vždy dá dost pomoci, aby člověk prožil všechno, co snáší.

My si musíme být vědomi toho, že v životě každého z nás mohou takové situace nastat, a proto se na ně musíme připravovat i v době, kdy se nám vede dobře. Musíme se také učit mít pochopení pro lidi, kteří trpí a musíme se snažit vžívat do jejich

stavu a být trpěliví při snášení jejich projevů, které nás dráždí nebo zraňují.

Když se budeme snažit chápat trpící lidi a budeme ochotní jim podle svých schopností pomáhat a usnadňovat jejich život, můžeme počítat s tím, že i kolem nás jednou budou lidé, kteří se nám budou snažit život ulehčit.

o. J. Šik

Zpátky do Říma

Všechny vás srdečně zdravím z Říma. Naposledy jsem vám něco málo sdělila o našem počátečním pobytu v Assisi, teď to budou už skoro dva měsíce, co jsme se vrátili „domů“ do Říma. ☺ Hodně se toho za ten čas událo. Možná vás bude zajímat, co tu vlastně všechno podnikáme, jaký máme program našeho studia.

Náš den začíná ranními chválami v 8 h, chvály probíhají v naší maličké podkrovní kapliče za doprovodu nástrojů, jako jsou kytary, piano, kachon (speciální buben), tamburína, ... hned z rána máme možnost říct, zpívat Pánu „díky“ za to, že nás probudil do nového dne, máme možnost si uvědomit, že to není vůbec samozřejmostí, ... proto mu zpíváme. ☺ Po chválách je hodinová adorace, ve které se můžeme na chvíli ztišit, odevzdat všechno, co nás trápí,

s čím bojujeme, vše z čeho máme radost. Je to nádherná příležitost být tak blízko někomu, komu na nás tak moc záleží, že za nás, za naše hříchy umřel na kříži.

Po adoraci máme vyučování, témata vyučování jsou dosti různá. Je to například teologie, filosofie, evangelizace, probíráme také Katechismus katolické Církve, konkrétně se zrovna teď zaměřujeme na sedm svátostí. Na toto vyučování máme velice dobrého kněze, vyučovací hodiny probíhají formou záživné, užitečné a také často zábavné přednášky. Také máme velký prostor pro naše otázky. Po vyučování máme oběd - mohu vám říct, že italské jídlo je opravdu vynikající! Po obědě je naším úkolem umýt nádobí, proto jsme rozděleni do pěti skupin, každá má na starosti jiný úkol. První skupina chystá před jídlem na stůl talíře, příbory, ... druhá skupina obsluhuje během jídla, třetí skupina umývá po jídle talíře a příbory v „malé kuchyni“, čtvrtá skupina umývá hrnce, pánve atd. ve „velké kuchyni“ - což je teď zrovna můj úkol a pátá skupina je „liturgická“. Ta připravuje vše pro mši svatou, vybírá písničky, určuje, kdo bude číst čtení, zpívat žalm, hrát na nástroje. Pak máme odpolední pauzu, po níž pokračuje vyučování, potom je mše svatá, večere a večerní program. V pondělí a ve

čtvrtek máme studijní večer a ve středu je večer kreativní.

Každý týden je úplně specifický. Měli jsme například liturgický týden, kdy jsme se učili nové písničky zpívat vícehlasně nebo s ukazováním, učili jsme se jak dirigovat, jak zpívat, bylo to velice zajímavé a přínosné. Nebo jsme měli dramatický týden, kdy jsme se učili používat své celé tělo, vymýšleli jsme různé pantomimy a scénky, pořádali jsme „talent“ večer.

Také máme možnost chodit každý týden ve středu dopoledne na „compassion serves“. Jsme rozděleni znovu do pěti skupin. Moje skupina, Benedict, Patrick a já, chodíme pomáhat do domu, kde jsou velice staré řádové sestřičky a kněží, a naším úkolem je přinést jim radost, povídat si s nimi. Ale ne všichni pacienti jsou schopni mluvit, proto jim nabízíme alespoň svoje ruce a úsměv. Také jim pomáháme s přijímáním potravy. Je to velice krásná práce, starat se o někoho, kdo celý svůj život zasvětil Pánu a celý svůj život pomáhal jiným lidem ... teď jsme to my, kteří o ně můžeme pečovat.

A každý pátek odpoledne chodíme na evangelizaci na ulici. Máme možnost s sebou nést velký dřevěný kříž, který věnoval papež Jan Pavel II. všem mladým lidem, aby s ním chodili po celém světě a hlásali Boží lásku a evangelium. Při evangelizaci zpíváme písničky za doprovodu

nástrojů a povídáme si s lidmi, které to zaujalo. Dokonce jsem už měla možnost si popovídat s Čechy! ☺

Právě teď se připravujeme na velkou misi do Dublinu, kam odlétáme 25. 11. 2011, kde budeme mimo jiné po školách seznamovat studenty s naší evangelizační školou, připravujeme pro ně zábavný program, učení písniček s ukazováním, scénky, hry, svědectví o tom, jak Bůh působí v našem životě ... naším cílem je předat jim radost ze života, naději, že je tu Někdo, komu na každém z nás opravdu záleží, že smrtí nic nekončí, ale právě začíná! Připravujeme také večer milosrdenství a večer Panny Marie a mnoho dalšího. Tímto se s Vámi prozatím loučím, za vás všechny se tu modlím!

Klára Voříšková

Kurzy Alfa v Brně

*Povídání s Honzou Keprníkem Keprtem
o kurzech Alfa*

Co to je kurz Alfa?

Je to jedenáct večerů, kdy se zájemci mohou seznámit s vírou, nebo ji oprášit a udělat si jasno v některých otázkách a vztahu k Bohu. Alfa se jmenují proto, že je to myšleno jako počátek vztahu s Bohem.

Jak si takový večer mám představit?

Skupinka nadšenců ve čtvrtek večer obsadí faru a nachystá společnou večeři. Pak přijdou hosté, což jsou ti hledající přátelé a společně se povečeří. Potom je možnost si zazpívat, a poté následuje přednáška na určité téma týkající se víry. Po skončení přednášky se účastníci rozdělí do menších skupinek a společně pak diskutují o tom, co zaznělo. Pak se rozejdeme domů.

To vypadá jako spolčo s večeří.

Ano, je to v zásadě spolčo s večeří. Pro účastníky je to samozřejmě dobrovolné, pořadatelé se snaží „netlačit na pilu“. Například se na tom večeru nemodlíme, ani se příliš nepouštíme do hlubokých teologických rozprav. Za účastníky se ale během večera modlí lidé, kteří se k tomuto zavázali.

Tedy se neprobírá katechismus?

Témata jsou různá, například: o modlitbě, odpuštění, Bibli, zlu. Jsou ale přednášena s důrazem na osobní zkušenost a s ohledem na posluchače. Jedna z myšlenek Alfy je, nepopisovat Boha, ale prožít jej s těmi, kdo se ho snaží potkat.

To zní hezky, ale jak se toho docílí?

V kurzu jsou vždy pořadatelé a hosté. Pořadatelé jsou s hosty v kontaktu při večeři, přednášce i v diskusní skupince. Další pořadatelé je pak podporují modlitbou a zbytek je na Duchu svatém. (Úsměv)

Dobrá, ale co když dojde pořadatelům inspirace?

S myšlenkou kurzů Alfa přišli dva duchovní v Londýně přibližně před 25 lety. Svě letité zkušenosti pak dávají k dispozici v podobě osnov, letáků, knih nebo DVD. Je to celosvětově rozšířená aktivita. V České republice existuje Česká kancelář kurzů Alfa, která koordinuje a poskytuje podporu těm, kteří chtějí kurzy Alfa dělat.

Je to jen katolická akce?

Kurzy Alfa jsou praktickým příkladem ekumeny v té nejzákladnější praxi. Organizují je mnohé křesťanské denominace. A také nikdo hostům neříká, pokud se sami nezeptají, jestli je římský nebo jaký katolík a jestli je z té či oné církve. Nicméně kurz, který probíhá teď na faře, je veden katolíky.

Jsou tam i lidé z jiných farností?

(Úsměv) Jsou tam lidé hlavně z jiných farností. Kurzy začaly organizovat dvě moje kamarádky Pavla a Maruška z farnosti Křenová, a proto, že se pro podzimní kurz hledala střecha nad hlavou a díky vstřícnosti našeho pana faráře, jsme s kurzem zakotvili na tomáškovské faře. Pak se k nám přidali ještě Radek Voříšek a otec Jiří.

Jak na tě působí účast na kurzech?

Já jsem byl zpočátku dost skeptický, ale teď jsem v tom až po uši a doufám, že mi to vydrží. Věřím, že se nám do prázdnin podaří ještě jeden kurz uspořádat.

Co byste chtěli naší farnosti vzkázat?

Prosíme vás všechny o modlitbu za ty, jež kurzy navštěvují. Je to teď kolem 20 lidí, kteří mají našlápnuto k poznání Boha. Kdo by chtěl pomoci jako organizátor, tak se na mě můžete klidně obrátit. Kdo by chtěl přispět na provoz kurzu, tak bude také vítán. A hlavně !!! Kdo máte ve svém okolí nějakého takového „hledače“, zkuste jej na kurz Alfa pozvat a přijít alespoň ze začátku s ním. Do prázdnin by měl proběhnout ještě jeden kurz.

Ptala se Katka Fárová

Další informace na:

<http://www.kurzyalfa.cz>

a <http://brno.alfakurzy.cz>.

Mikulášská besídka pro školáky na Petrinu

„Jsem blbec Leo, já jsem blbec!!!“ Takto mě přivítala rozjásaná Kačka Halámková s ponožkami připevněnými ve vlasech, když jsem vstoupila na Petrinu. Jelikož jsem neměla nejmenší ponětí o čem jde, hned jsem ji začala utěšovat, že žádný blbec není a ať nevěří nikomu, kdo jí to říká. Ona mi ale stále dokola opakovala, že blbec je a ať jí prosím potvrdím, že tak vážně vypadá. Vzápětí přiběhla s tou stejnou otázkou její sestra, takže jsem začala tušit, že v tom bude něco jiného. ☺ Obě dvě totiž hrály ve

scéně O stonožce, kterou měly pro nás připravenou světlušky. Nutno říct, že se jim vážně povedla. Stejně tak i ostatní scénky, které si pro nás holky i kluci pro tento večer připravili.

Jako první se nám představila družinka Vlaštovek se scénkou Karkulín s. r. o. Následovala družinka Šavlozubky se svým natáčením Westernu. Holky ze skupinky DDT vedené Klárou Kengi Koukalovou si pro nás připravily scénku o Bohu a lásce, která přichází vždy, když ji nečekáme. Malá vlčata nás po krátké přestávce pobavila Kobrou 11, světlušky již zmíněnou Rafaelou stonožkou a na závěr si pro nás připravila třetí družinka skautek Cimrmanovu scénku Tma jako v pytli, kdy se skutečně celá scénka odehrávala v naprosté tmě.

Co by to bylo za Mikulášskou bez Mikuláše? Ten náš se dostavil po usilovném pění písničky Svatý Mikuláš, která přešla do Mik miku, a poté do Rolniček. Když svatý Mikuláš konečně vstoupil do místnosti, byly už všechny děti nedečkávané. Po vyzpovídání těch menších, kdo to vlastně svatý Mikuláš byl, byly po zásluze odměněné krásně nazdobenými perníčky. Pak nám dal svatý Mikuláš požehnání a my se pomalu, ale jistě odebrali domů.

Na závěr je důležité zmínit, že jsme se u všech scének skvěle bavili. Každá scénka byla jedinečná a bylo vidět, jak se všechny děti snaží a chtějí nás rozesmát, což se jim určitě povedlo. ☺

Veronika Kozlová

Na Petrinu bylo na Mikuláše veselo

Za nejmenšími dětmi přišel Mikuláš do kostela - foto SCHIDLO

Adventní Jeruzalém pro nejmenší

V sobotu 26. 11. v 16 h hod se v kapli kostela sešli děti a rodiče, aby přivítali letošní advent. Po společné modlitbě na začátku si děti poslechly co advent znamená, a pak se rozdělily do několika skupinek a začaly si s velkým zaujetím, ty nejmenší za pomoci rodičů, zdobit svůj papírový Jeruzalém nebo svíčku. Na Jeruzalém děti lepily kamínky, barvily jej křídami, pastelkami, svíčku polepovaly barevnými kousky voskového plátu. Ke konci setkání se děti naučily písničku, která posléze zazněla v kostele. Celá tato akce skončila průvodem dětí a rodičů se zapálenými svíčkami setmělým kostelem, kde všichni společně vstoupili do letošního adventu.

Markéta Migotová

POVÍDKA

„Tak holky, večer jdeme s taťkou do divadla a přijde vás hlídat strejda Vašek.“ „Hurá,“ vykřiknou holky jako jeden muž a mladší Peťka mámě vlítne do náručí. Maminka však nakoukne do jejího pokojíčku a povzdychne si: po zemi roztahaný lego vláček, školní oblečení smotané do záhadného uzlíku a na psacím stole bohémsky poházené sešity. Podle ultrazvuku to měl být kluk a máma má někdy pocit, že se doktoři ani tak moc nezmýlili. Nakoukne i ke starší Dáše, která si svůj pokojík udržuje ve stavu takzvaného mírného přehledného nepořádku – tady bude poklizení jistě snažší. „Tak ať máte udělané úkoly a pěkně poklizeny,“ setřese maminka konečně Peťku, oběma holkám vlepí pusy, udělá křížek na čelo a už klapnou dveře.

Peťa se rozhlédne kolem sebe a s myšlenkou na první mučedníky se dává do práce. Dáša právě chatuje s kamarádkou, tak se jen ohlédne: hm, to mám za chvíli.

Peťka už má královsky poklizeny (tedy podle ní, mamka by asi řekla jakž takž) a pouští se do neoblíbené ájiny. Kupodivu, dneska jí to docela jde, asi proto, že na to příliš nemyslí – využívá totiž svého jazykového citu - a současně v duchu probírá, jak pokojíček ještě vylepšit. Na svou malou nástěnku dá nové fotky –

hlavně ty z Mikulášské, ty jsou fakt srandovní. Z poličky vytahuje upíří zuby a pro jistotu si je dá rovnou do pusy. A ještě udělá popcorn v mikrovlnce! Mohla by tu velkou plastovou misku umístit nad dveře pokojíčku, a až strejda otevře, chachá – no a pak to posbírají a snědí . . . - maminka by si zas určitě povzdechla: holka, tys měla být kluk.

Crrrrr, crrrrr, crrrrr, Peťa běží otevřít. Ale za dveřmi je stará vrásčitá babička s velkou taškou a skřehotavým hlasem se ptá: „Nebydlí tu někde Novákovi?“ Peťce údivem vypadnou upíří zuby, ale pak si všimne, že babička je nějak moc vrásčitá, nějak moc ohnutá a takhle že neskřehotá ani čarodějnice v pohádce. Honem vyskočí a chytne babku za gumový nos – samo, je to maska! Strejda Vašek se směje na celé kolo: „Víš, jak jsem se lekl, když ti vypadly ty zuby? Ale znám jeden supr nový horor, počkejte.“ Strejdovy horory jsou takové, že se u nich člověk může počurat nanejvýš smíchy a ne strachy.

Dáša už taky přišla pozdravit, ale nějak se nemůže doopravdy radovat z nové detektivky Dicka Francise - teď teprv vstala od počítače. A nemám ani úkoly, hrkne v ní – no co, ráno to od někoho opíšu. „Tak ke komu půjdeme?“ ptá se strejda a Dáša honem vyhrkne: „Dneska k Petře!“ Strýc Vašek se na ni zkoumavě podívá, ale pak otvírá dveře do menšího pokojíku, čímž vyvolá popcornovou vánici a další

výbuchy smíchu. Všechno poctivě posbírají, aby ani jedna kukuřička nepřišla nazmar a strejda to pro jistotu přejede vysavačem. Pak už se všichni usadí na zemi a Peťa vytáhne svůj dárek – komiksovou knížku o svaté Anežce, přitulí se ke strejdovi a ten čte a vždycky poví ještě něco navíc.

Po večerní modlitbě – Peťa má stále za co děkovat, strýc taky, jen Dáša je zamklá – dojde i na ten slíbený horor. Za chvilku už leží holky v postýlkách, Petra se potichu směje do polštáře a Dáša potichu do polštáře pláče. Taky se na strýce těšila, ale vůbec se na jeho návštěvu nepřipravila, vlastně ho ani nepustila k sobě dovnitř. Nemá radost ani z nové knížky, i když miluje koně a detektivky a nejvíc oboje dohromady. Usíná na mokrém polštáři až po půlnoci – s dobrým předsevzetím do dalších dnů. Takhle by už nic prošvihnout nechtěla!

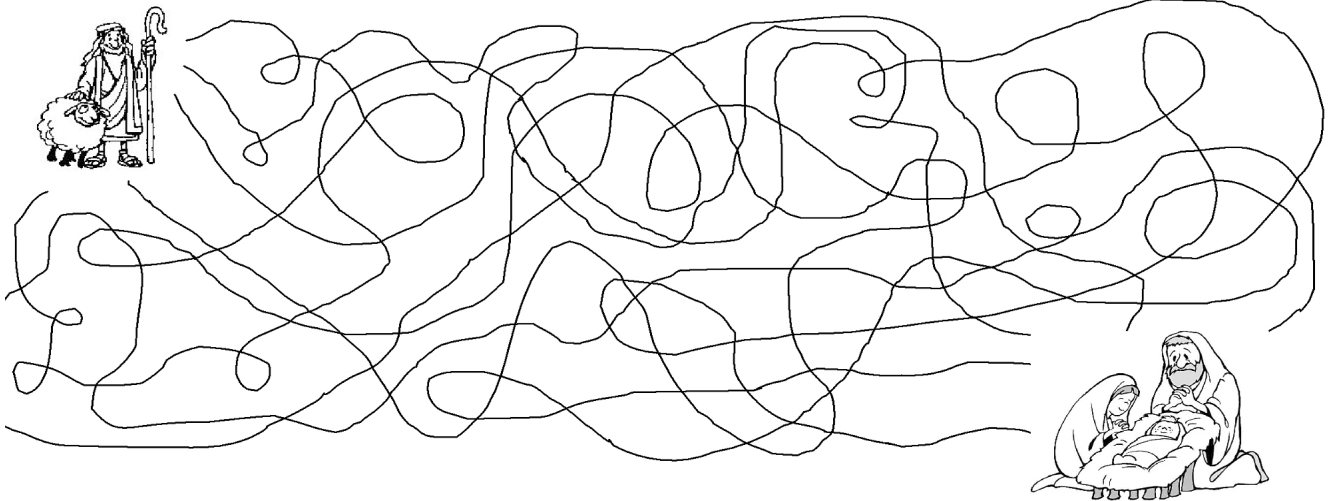
I my již brzy ve svém srdci očekáváme vzácnou návštěvu. Jsme na ni dobře připraveni? Ještě máme skoro týden, tak s tím můžeme něco udělat – ať už je to veliký binec nebo jen malý přehledný nepořádek – s tím se možná ve svátosti smíření bojuje dokonce hůř. A čím Ježíše překvapíme, čím mu uděláme radost? Každý den se s ním setkáváme v lidech kolem nás, zkusme udělat radost jim. Ale popcorn na dveřích nedoporučuji!

Marie Sojka Veselá

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

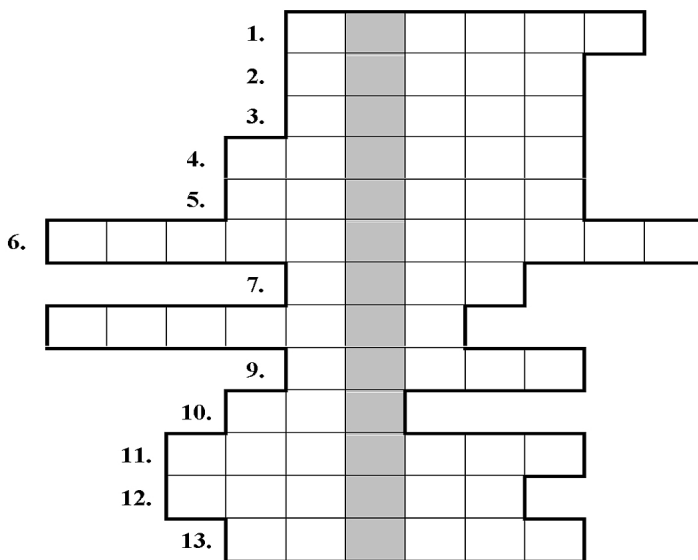
Pomoz najít pastýřovi cestu do Betléma. (Najdi více řešení.)

PRO STARŠÍ

Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu.

My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

1. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
2. První dar, který mudrci přinesli.
3. Jméno Ježíšovi matky.
4. Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
5. Město, kde se Ježíš narodil.
6. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“.
7. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2,11)
8. Druhý dar, který mudrci přinesli Ježíšovi. (Mt 2,11)
9. Měsíc, na který připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
10. Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?

11. Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
12. Země Ježíšova narození (tehdejší název).
13. Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

Převzato z <http://deti.vira.cz>

Klára Špunt Zelinková

Vánoce 2011 a Nový rok 2012

v kostele sv. Tomáše v Brně

Příležitost ke svátosti smíření bude v našem kostele od pondělí 19. 12. 2011 do pátku 23. 12. 2011 vždy od 15.00 do 18.30 hodin. Kromě toho se pravidelně zpovídá také během bohoslužeb. Prosíme, abyste si nenechávali předvánoční zpověď až na poslední chvíli, ale využili zejména prvních dnů v týdnu, kdy ještě nebývají u zpovědnic takové fronty. Je možno také domluvit (na faře či v sakristii) návštěvu kněze pro nemocné či starší farníky přímo u nich doma.

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2011 – Štědrý den

- pravidelná modlitba breviáře ráno v 6.30, poslední rorátní mše svatá v 7.00 hodin
- odpoledne v 16.00 hodin vánoční mše pro děti (se zpěvem dětské scholy)
- ve 24.00 hodin tradiční půlnoční mše svatá se zpěvem chrámového sboru Jolly Singers (F. Fiala: vánoční mše „Nastává den“ pro soprán, smíšený sbor a orchestr); bohoslužbu bude v přímém přenosu vysílat ČT 1

25. 12. 2011 – Slavnost Narození Páně (Hod Boží vánoční)

- bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 latinská se zpěvem chorální scholy, v 9.00 se zpěvem chrámového sboru Jolly Singers (F. Fiala – vánoční mše „Nastává den“), v 11.00 a večer v 19.30 hodin

- od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

26. 12. 2011 – svátek sv. Štěpána, mučedníka (druhý svátek vánoční)

- bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin
- od 14 do 18 hodin bude kostel otevřen pro návštěvu u jesliček

30. 12. 2011 – svátek Svaté Rodiny

- bohoslužby ráno v 7.00 a večer v 17.30 hodin
- při večerní mši svaté se uděluje tradiční požehnání manželům

31. 12. 2011 – sv. Silvestra (poslední den občanského roku)

- ranní mše svatá v 7.00 hodin
- odpoledne mše svatá v 16.00 hodin na poděkování za uplynulý rok spojená s přehledem života a hospodaření farnosti v roce 2011
- večerní mše svatá odpadá

1. 1. 2012 - slavnost Matky Boží Panny Marie (občanský Nový rok)

- bohoslužby jako v neděli, tedy v 7.45 (latinská), 9.00, 11.00 a večer v 19.30 hodin

6. 1. 2012 – slavnost Zjevení Páně (svatých Tří králů)

- mše svaté ráno v 7.00 a večer v 17.30 hodin
- při večerní bohoslužbě tradiční žehnání vody, kadidla a křídly
- při večerní mši svaté zazpívá Schola brněnské mládeže, řídí Štěpán Policer